

PÉLI ÖRÖKSÉG ALAPÍTVÁNY

HÍRLEVÉL

www.peliorokseg.hu

LEGFRISSEBB HÍREINK

 PÉLI ÖRÖKSÉG
ALAPÍTVÁNY

HALOTTAINKRA EMLÉKEZVE
Halottak napi megemlékezés

Emlékezzünk együtt azokra,
akik előttünk jártak
Gyűjtsunk közösen gyertyát
emlékükre.

KÁPOLNA CSALÁDI SÍRKERTJÉBEN
2026. OKTÓBER 25. 16.00
MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK

Alapítványunk csendesebb időszakot tartott az elmúlt hónapokban – de csak azért, hogy a háttérben tovább gondolkodhassunk, tervezhessünk és előkészíthessük a következő időszak feladatait.

Most újra készen állunk arra, hogy építhezzünk, megőrizzünk és összetartsunk. Szeretnénk tovább dolgozni közös örökségünk megóvásán, közösségünk erősítésén és azon, hogy terveinkből minél több válhasson valóra.

Ehhez azonban elengedhetetlen a támogatás. Ezért arra biztatunk mindenkit, hogy ha teheti, akár egy kisebb összeggel is járuljon hozzá a Péli Örökség Alapítvány munkájához. Minden támogatás számít, és minden felajánlás közelebb visz bennünket céljaink megvalósításához.

Támogatásukat az alábbi bankszámlaszámra várjuk:

11722003-22489186

KÖZELGŐ ESEMÉNYEINK

Október 25. – Halottainkra emlékezve

Közös, gyertyafényes halottak napi megemlékezésre hívunk mindenkit az Alsópéli Szent László Kápolna családi sírkertjébe. Emlékezzünk együtt elhunyt szeretteinkre és mindazokra, akik előttünk jártak.

Mindenkit szeretettel várunk!

TÖRTÉNELEM – ÖRÖKSÉGÜNK NYOMÁBAN

CSALÁDTAGOK

Báró Puchner Leokádia Elise Adeline Anna, a családban később szeretettel „Leo mama” néven emlegetett asszony, 1860. március 16-án született Grazban. Édesapja báró Puchner Hannibál császári és királyi vezérőrnagy, édesanyja Schultz Anna volt. Elsőszülött gyermekük volt, nagyapja pedig a család talán legismertebb tagja, báró Puchner Antal, az 1848–49-es erdélyi hadjáratok császári főparancsnoka.

Bár Grazban született, fiatalságát nagyrészt a család bikali birtokán töltötte. A családi krónika egy művelt, tevékeny és határozott fiatal nő képét őrizte meg róla. Szenvedélyesen és jól lovagolt, szép, képzett énekhangja volt és sokat énekelt. Édesanyjával gyakran utazott, otthon pedig apja irányításával a család tekintélyes gyógyszerkészletét használva homeopátiás módszerekkel segített Bikal és környéke betegeinek. Azok, akik még személyesen ismerték fiatalkorában, a visszaemlékezések szerint egyszerűen „a szép Leó bárónőként” emlegették.

1896-ban 130 éve, Bikalon kötött házasságot papi Visolyi Ákossal. Házassága után élete egyre szorosabban kapcsolódott Alsópélhez, amely később valódi otthonává vált. A korabeli családi leírás Alsópélt egy gyönyörű parkban álló, hangulatos udvarházként idézi fel, a külvilágtól meglehetősen elzárt birtokként.

Három gyermekük született: ifj. papi Visolyi Gusztáv, Annamária és Judit. Férje 1927-ben bekövetkezett halála után Leokádia továbbra is Pélen élt gyermekeivel. Idős édesanyját és testvérét is befogadta Alsópélre életük utolsó időszakában. A birtok 1930-as családi felosztását követően egy időre Budapestre költözött, később azonban ismét visszatért családjához.

A családi emlékezet szeretetteljes, ugyanakkor erős, fegyelmezett asszonyként őrizte meg. A „Leo mama” név mögött egyszerre jelent meg az osztrák-német neveltetésből fakadó szigorúság és a családjáról gondoskodó asszony alakja. A családi krónika szerint neveltetése és fiatalsága egész életében erősen kötötte az osztrák kultúrához; magyarul sohasem beszélt igazán jól.

Élete utolsó éveiben egészsége fokozatosan megromlott, különösen látásproblémák nehezítették mindennapjait. 1944 márciusában súlyos agyvérzést kapott, amelyből már csak nehezen épült fel. Ezt követően ismét Alsópélre került, ahol 1945. február 16-án, 84 éves korában hunyt el – ugyanazon a birtokon, amely csaknem fél évszázadon át családi életének egyik legfontosabb színtere volt.

Leokádia alakja különleges összekötő kapocs a Puchner és a Visolyi család történetében: egy császári katonacsaládból származó, osztrák műveltségű bárónő, akinek élete végül szorosan összefonódott Bikallal, Alsópéllel és az ott élő család történetével.

CÍMEREK

A báró Puchner család címere

A szász eredetű familia már a 17. században magyar nemességet nyert, bárói rangját pedig Puchner Antal katonai pályafutása idején, 1830-ban emelték a magyar bárói családok közé.

A család címerének központi alakja egy kék pajzsban, zöld talajon ágaskodó, hettős farkú arany oroszlán, amely mellső mancsaiban leveles rózságot tart. Az ágon vörös és fehér rózsák nyílnak.

A pajzs fölött bárói korona és két koronás sisak helyezkedik el. Az egyik sisakdísz egy kardot tartó páncélos kar, a másikkól pedig a címer arany oroszlánja emelkedik ki. A sisaktakarók kék-arany, illetve vörös-ezüst színűek.

BIRTOKOK

A Puchner család BIKALI birtoka

A Puchner család története a 19. század közepén fonódott össze Bikallal. Báró Puchner Antal már 1839-ben magyarországi birtok megszerzését tervezte, részben azért, hogy vagyonát földbirtokba fektesse, részben pedig azért, hogy családjá jövőjét Magyarországhoz kösse. 1841-ben jutott a bikali-maróci birtokhoz: a családi krónika szerint mintegy 676 hektárnyi földért és további birtokjogokért 118 308 forintot fizetett. Első bikali látogatásakor annyira megfogta a vidék nyugalma, hogy feljegyzéseiben így írt: „Élvezem ezt a magányt.”

A birtokon az 1840-es évek végén kezdődött meg a családi kastély kialakítása. A ma ismert épület természetesen több átépítés eredménye: Puchner Antal fia, Hannibál később továbbfejlesztette a kastélyt és parkját, a 19. század végére pedig kialakult annak ma is felismerhető historizáló megjelenése.

Hannibál 1860-tól állandóan Bikalon élt, és maga irányította a gazdaságot. A családi krónika szerint nem a rövid távú jövedelem növelésére törekedett: a bevételek jelentős részét visszaforgatta a birtokba, amely ennek köszönhetően hamarosan mintagazdasághént vált ismertté. Mindezt meglehetősen elszigetelt körülmények között érte el: Bikalnak még országútja sem volt, és 1870-ig a mintegy 50 kilométerre fekvő Pécs jelentette a legközelebbi vasúti kapcsolatot.

A kastély és a birtok csaknem egy évszázadon át maradt a Puchner család életének központja. A második világháború súlyos károkat okozott az épületben, majd a földreformot követően a birtok állami tulajdonba került, a családnak pedig 1949-ben el kellett hagynia a kastélyt. Az egykori családi rezidencia az 1990-es évektől újult meg, és ma Puchner Kastélyszállóként őrzi a család nevét és Bikal történetének egyik legfontosabb emlékét.

